

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 15Co/4/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4217213629  
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavel Lukáč  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4217213629.3

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Lukáča a členov senátu JUDr. Martiny Balegovej a JUDr. Vlasty Ondrejčkovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: J. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. XXX/XX, XXX XX M. - C. C., o zaplatenie 544,41 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 13Csp/155/2017 - 358 zo dňa 03. 12. 2019, takto

### rozhodol:

I. Odvolací súd m e n í rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 13Csp/155/2017 - 358 zo dňa 03. 12. 2019 v napadnutej zamietajúcej časti tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 544,41 eura spolu s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 757,24 eura od 01. 06. 2017 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v napadnutej časti trov konania tak, že žalobca m á proti žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.

II. Žalobca m á proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 212,83 eura do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (I. výrok), žalobu v časti prevyšujúcej sumu 212,83 eura ako aj v časti 28 % úroku ročne od 01. 06. 2017 zamietol (II. výrok) a rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (III. výrok).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 1 ods. 5, § 2 písm. e), písm. f), § 18 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a v časti trov konania s poukazom na § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1, § 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 757,24 eura s 28 % úrokom ročne zo sumy 757,24 eura od 01. 06. 2017 do zaplatenia. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 13Csp/155/2017 - 311 zo dňa 13. 03. 2018 tak, že nepripustil zmenu žaloby titulom zmeny a doplnenia rozhodujúcich skutočností a žalobu o zaplatenie sumy 757,24 eura s 28 % úrokom ročne zo sumy 757,24 eura od 01. 06. 2017 do zaplatenia zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Voči rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre ako odvolací súd tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Súd prvej inštancie uviedol, že dňa 05. 03. 2012 strany sporu uzatvorili zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb č. 384960, predmetom ktorej bola zmluva o zriadení osobného účtu v eur č. XXXXXXXXXXX/XXXX, zmluva o vydaní a používaní platobnej karty ako aj zmluva

o poskytovaní služby elektronického bankovníctva s tým, že podľa zmluvy práva a povinnosti, ktoré nie sú upravené v zmluve, sa riadia obchodnými podmienkami pre príslušný produkt/službu v platnom znení a žalovaná ako majiteľ účtu mala podľa predtlaču súčasne vyhlásiť, že sa oboznámila s obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou zmluvy. Dňa 05. 10. 2012 strany sporu uzatvorili zmluvu o povolenom prečerpaní na účte, na základe ktorej bolo žalovanej zriadené povolené prečerpanie na účte do výšku limitu 580 eur, variabilná úroková sadzba je 19,9 % p. a. Súd prvej inštancie zmluvný vzťah posúdil ako spotrebiteľský, na ktorý aplikoval § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ust. § 708 a nasl. Obchodného zákonníka. Poukázal na to, že sadzba uvedená v zmluve o povolenom prečerpaní na účte, t. j. úroková sadzba 19,9 % ročne, je úrokovou sadzbou (len) pri povolenom prečerpaní úveru, pričom žalobca si uplatnil svoj nárok na zaplatenie v súvislosti so zmluvou z 05. 03. 2012 a nie zmluvou z 05. 10. 2012. Z predložených výpisov z účtu žalovanej vyplynulo, že na účte žalovanej boli v jednotlivých mesiacoch zaznamenané kreditné a aj debetné operácie, s mínusovým zostatkom od 31. 10. 2012 a žalovaná mala podľa výpisu č. 8 limit povoleného prečerpania od 05. 10. 2012 vo výške 580 eur, podľa iného od 15. 11. 2013 mala limit povoleného prečerpania vo výške 1 000 eur, od 11. 12. 2013 mala mať limit povoleného prečerpania vo výške 1 210 eur a od 02. 02. 2015 bola výška limitu 0 eur. Po 02. 02. 2015 mala žalovaná mínusový zostatok na účte, a vďaka úrokom, mesačným poplatkom a poplatkom za upomienky, ktorými bol zaťažovaný účet žalovanej do 31. 05. 2017, mínusový zostatok 736,17 eura vzrástol na sumu mínus 757,24 eura. Z výpisov od 02. 02. 2015 nevyplýva výška úrokovej sadzby a ani sankcie, ktoré nie sú uvedené ani v zmluve, napriek tomu, že na spotrebiteľský úver vo forme prekročenia sa vzťahujú ust. § 1, § 2, § 9 ods. 6, 7 a 8, § 11, § 15 ods. 1 a 2, § 18, § 20, § 21 a § 23, § 25 až § 27. Pokiaľ súčasťou zmluvy z 05. 03. 2012 mali podľa žalobcu byť obchodné podmienky s ktorými sa mala žalovaná oboznámiť, žalobca takéto nešpecifikované podmienky nepredložil. Zo zmluvy nevyplývalo, že by sa žalovaná mala pred podpisom zmluvy z 05. 03. 2012 oboznámiť so znením VOP, resp. že by žalovaná potvrdila takéto oboznámenie podpisom zmluvy dňa 05. 03. 2012. Poukaz žalobcu na Všeobecné obchodné podmienky považoval súd prvej inštancie za nenáležité, najmä keď nie sú opatrené podpismi zmluvných strán, a preto nemôžu tvoriť zmluvnú dokumentáciu vzťahu strán sporu (bod 40 - 45 rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C 42/15 z 09. 11. 2016), pričom žalobca predložil VOP s účinnosťou od 01. 01. 2012, ale aj VOP s účinnosťou po uzavretí zmluvy od 01. 11. 2013, resp. 20. 01. 2015, resp. 15. 01. 2017. Žalobca v konaní nepreukázal, že by žalovanej boli v listinnej podobe alebo na inom trvalom médiu odovzdané obchodné podmienky, VOP alebo sadzobník poplatkov, resp. že by žalovanú informoval v súlade s § 18 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o výške úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, akýchkoľvek sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania tak, aby žalovanej bolo umožnené uchovávať informácie, ktoré jej boli osobne určené. Zverejňovanie na webovom sídle žalobcu bez ďalšieho nemožno považovať za trvalé médium, najmä keď žalobca netvrdil a nepreukázal, že by žalovaná ako klient toto webové sídlo pravidelne navštevovala a mala k nemu neobmedzený a trvalý prístup a rovnako nepreukázal, že žalovaná má a mala technické vybavenie na to, aby mala prístup k informáciám uvedeným na webovom sídle žalobcu. Keďže náležitosti špecifikované v § 18 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a to sankcia v podobe poplatku za upomienku, výška úrokovej sadzby nepovoleného debetu na bežnom účte nie sú uvedené v zmluve a ani v mesačných výpisoch z účtu, pričom žalobca účet žalovanej zaťažoval aj po 02. 02. 2015 zmluvne neupravenými poplatkami a zmluvne neupraveným úrokom z prekročenia, súd prvej inštancie žalobcu v tejto časti nepovažoval za dôvodnú (564,66 eura). Bolo povinnosťou žalobcu v žalobe tvrdiť konkrétne skutočnosti čo predstavuje jeho peňažnú pohľadávku a predložiť presné a preskúmateľné vyčíslenie tak, aby bolo zrejmé, ako k uplatnenej sume dospel, čiast' uplatneného nároku, ktorá by s poukazom na názor odvolacieho súdu o nesprávne vytvorenom skutkovom základe, mohla podľa názoru súdu prvej inštancie pripadnúť na poplatok za vedenie účtu ako zmluvne poskytnutú službu od februára 2015 vo výške 109,20 eura (28 x 3,90), ktorý považoval za dôvodný a rovnako tak sumu 82,38 eura ako rozdiel medzi debetom vyčísleným vo výške 1 229,29 eura k 30. 01. 2015 a kreditnými operáciami realizovanými žalovanou po 30. 01. 2015, resp. po 02. 02. 2015 vo výške 1 146,91 eura. Súd prvej inštancie považoval dôvodný nárok žalobcu v sume 192,58 eura (109,20 + 82,38), avšak žalovanú zaviazal zaplatiť sumu 212,80 eura, rešpektujúc názor odvolacieho súdu, podľa ktorého žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 30. 10. 2017 uznala uplatnený nárok žalobcu čiastočne. Žalovaná na pojednávaní dňa 03. 12. 2019 poprela, že uznala nárok žalobcu čiastočne. Podľa názoru súdu prvej inštancie absencia informovania žalovanej o výške úrokovej sadzby prekročenia mala za následok jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť s poukazom na § 11 v spojení s § 1 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z. z.. V danom prípade zo zmluvy a ani z mesačných výpisov nevyplývalo, že by žalovanú zaťažovala povinnosť platiť akýkoľvek úrok a už vôbec nie vo výške 28 %, ktorá výška podľa žalobcu je uvedená v úrokovej výveske na webstránke žalobcu, prípadne na pobočkách žalobcu, čo považoval súd prvej inštancie za nedostatočné, keďže žalovaná mala byť informovaná minimálne vo výpisoch z účtu

nielen o prekročení, ale aj o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru titulom prekročenia, čo žalobca nepreukázal. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 212,80 eura a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

O nároku na náhradu trov konania vrátane odvolacieho konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže strany sporu boli v konaní čiastočne úspešné.

5. Proti vydanému rozsudku do zamietajúcej časti a trov konania podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f), písm. h) CSP. Uviedol, že Všeobecné obchodné podmienky boli súčasťou zmluvy, a to vzhľadom na text zmluvy, ktorý VOP uvádza ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy, s ktorou sa žalovaná oboznámila a vyslovila súhlas podpisom a taktiež s odkazom na rozhodnutie SD EÚ vo veci C 42/15, podľa ktorého zmluva o úvere nemusí nevyhnutne byť vyhotovená ako jediný dokument a aj s ohľadom na § 273 ObZ a § 261 ods. 6 písm. d) ObZ, ktoré výslovne upravuje možnosť úpravy povinností zo zmluvy v obchodných podmienkach. Žalovaná ako klient preštudovanie dokumentácie a súhlas s ňou potvrdila podpisom v zmluve, t. j. preukázateľne sa oboznámila so zmluvnou dokumentáciou upravujúci daný zmluvný vzťah. Žalovaná záväzok zo zmluvy prevzala ako plne spôsobilá osoba na právne úkony, preto nie je dôvod spochybňovať, že k dohode pristúpila so všetkou vážnosťou a zodpovednosťou. Z hľadiska formy je právny úkon uzavretý prostredníctvom formulárovej predtlačky, ktorý spôsob uzatvárania zmluvy nie je právom zakázaný a samotné použitie formulára nemôže automaticky znamenať, že spotrebiteľ sa s jeho obsahom neoboznámil alebo s jeho obsahom nesúhlasil. Pokiaľ išlo o poplatky uviedol, že zákon o platobných službách výslovne neustanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané. V danom prípade boli poplatky účtované na základe čl. IV ods. 2 zmluvy o účte a čl. 2 zmluvy o povolenom prečerpaní, v zmysle ktorých banka bola oprávnená za poskytovanie produktov a služieb zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov banky v platnom znení a všetky takéto poplatky účtuje na ťarchu účtu zriadeného na základe zmluvy, ktorého sa poskytnutie služby/produktu týka, resp. na ťarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu v banke. Výška poplatkov je uvedená v sadzobníku poplatkov. Na základe zmluvy o bežnom účte, zmluvy o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie a príslušných VOP žalobca rozlišuje tri režimy debetného úročenia zostatku na osobnom účte. Sadzba úroku 19,90 % ročne vyplýva zo zmluvy o povolenom prečerpaní čl. 1 a je platná počas trvania povoleného prečerpania, rovnako tak zo zmluvy vyplýva aj úrok z omeškania 5 % z čiastky, ktorou žalovaná prekročila limit povoleného prečerpania, ktorý je účtovaný počas trvania nepovoleného prekročenia limitu povoleného prečerpania až do zníženia limitu resp. do vyrovnania prečerpania do výšky povoleného prečerpania. Sadzba úroku 28 % ročne je platná pre nepovolené prečerpania a vyplýva z VOP čl. 3.12 účinné ku dňu zníženia limitu v spojení s výveskou úrokových sadzieb, časť úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu. Nárok na úrok z prekročenia je viazaný na vrátenie peňažných prostriedkov tvoriacich prekročenie podľa § 18 zákona č. 129/2010 Z. z. a jeho výška nemôže byť obmedzená zákonnou výškou úroku z omeškania, pričom s oprávnením požadovať úroky za prečerpanie účtu počítá tak Obchodný zákonník aj zákon o spotrebiteľských úveroch § 18 ods. 1. Nepovolené prečerpanie je prekročením v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a ako vyplýva z VOP žalobcu, tieto iba reflektujú ustanovenia relevantných právnych predpisov upravujúcich vedenie účtu bankou a vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvy o bežnom účte. Vychádzajúc zo zásady prezumpcie znalosti zákona, je logické, že žalobca sa rozhodol upraviť v Obchodných podmienkach ustanovenia týkajúce sa zmluvného úroku pri nepovolenom debete čo najbližšie zákonnej úprave. Podľa § 710 ObZ ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere a podľa § 711 ods. ObZ je banka za vykonanie platieb oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte. Zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. naopak podľa § 18 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. postačuje aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvalom médiu o úrokovej sadzbe. Informačnú povinnosť si splnil odovzdaním VOP, sadzobníka a vývesky pri uzatvorení zmluvy, zverejnením VOP ako i výšky úrokových sadzieb na web stránke, a to aj na každom obchodnom mieste, zasielaním výpisu z účtov, uvedením údajov v internet bankingu, do ktorého žalovaná mala prístup. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vrátane odvolacieho konania.

6. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a časti týkajúcej sa trov konania, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach odvolania podaného žalobcom (§ 379 CSP, § 380 CSP) a po jeho preskúmaní zistil, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

8. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 05. 03. 2012 uzatvorená zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, predmetom ktorej bolo zriadené osobného účtu žalovanej, vydanie platobnej karty Maestro - Medzinárodná denný limit 1 000 eur, zmluva o zriadení služieb elektronického bankovníctva, a to zriadenie služby e-Banka ku všetkým účtom a produktom majiteľa účtu v Prima banke, zriadenie služby SMS Notifikácia k účtu, pričom zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Podľa čl. IV ods. 2 zmluvy za poskytovanie služieb je banka oprávnená zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov - Prima banka Slovensko, a. s. v platnom znení a všetky takéto poplatky účtuje na ľarchu účtu zriadeného na základe zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/služby týka, resp. na ľarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedené v Prima banke, majiteľ účtu vyhlasuje, že pred podpisom Zmluvy sa oboznámil s poplatkami súvisiacimi s príslušnou zmluvou a so sadzobníkom a vyhlasuje, že pri uzatváraní zmluvy mu Prima banka poskytla informácie podľa § 37 ods. 2 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov. Podľa článku IV ods. 3 zmluvy vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán bližšie nešpecifikované touto zmluvou sa riadia Obchodnými podmienkami k platobným kartám - Prima banka Slovensko, a. s., Obchodnými podmienkami pre služby elektronického bankovníctva - Prima banka Slovensko, a. s., ďalšími obchodnými podmienkami Prima banky pre príslušný produkt/službu a Všeobecnými obchodnými podmienkami - Prima banka Slovensko, a. s. v platnom znení (ďalej všetky spolu len „obchodné podmienky“). Podľa čl. IV ods. 4 zmluvy majiteľ účtu vyhlasuje, že sa pred podpisom zmluvy oboznámil s obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou zmluvy/príslušných zmlúv a zaväzuje sa ich dodržiavať a Prima banka je oprávnená meniť obchodné podmienky, pričom zmeny a ich účinnosť oznámi Prima banka zverejnením vo svojich obchodných podmienkach, informáciou na výpise z účtu alebo v elektronickej podobe prostredníctvom elektronického komunikačného zariadenia Prima banky v lehote podľa obchodných podmienok. Podľa čl. IV ods. 5 zmluvy práva a povinnosti, ktoré nie sú upravené v zmluve/príslušnej zmluve sa riadia obchodnými podmienkami pre príslušný produkt/službu v platnom znení. Ak niektoré použité pojmy resp. otázky nemožno riešiť podľa zmluvy/príslušnej zmluvy ani podľa obchodných podmienok pre príslušný produkt/službu, spravujú sa Všeobecnými obchodnými podmienkami - Prima banka Slovensko, a. s. v platnom znení a príslušnými právnymi predpismi SR.

Ďalej z obsahu spisu vyplýva, že strany sporu uzatvorili dňa 05. 10. 2012 zmluvu o povolenom prečerpaní na účte, na základe ktorej za zriaďuje povolené prečerpanie do výšky limitu PP 580 eur, variabilná úroková sadzba je 19,9 % p. a. v zmysle podmienok uvedených vo VOP - Prima banka Slovensko, a. s. v platnom znení, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa bodu 2 zmluvy banka je oprávnená si zúčtovať na ľarchu účtu, resp. na ľarchu akéhokoľvek účtu klienta vedené v banke poplatok za zriadenie/zmenu/prehodnotenie limitu povoleného prečerpania vo výške uvedenej v Sadzobníku poplatkov - Prima banka Slovensko a. s. v platnom znení, ktorý je banka oprávnená meniť za podmienok stanovených v VOP, Podľa bodu 5 zmluvy klientovi budú na telefónne číslo, ktoré uviedol k Zmluve o účte, zasielané informačné sms týkajúce sa limitu PP. Podľa bodu 6 zmluvy klient vyhlasuje, že pred uzatvorením zmluvy prevzal formulár „Európske informácie o spotrebiteľskom úvere týkajúce sa povolených prečerpaní“.

10. Vychádzajúc zo zmluvných dojednaní strán sporu odvolací súd nepovažoval záver súdu prvej inštancie, že Všeobecné obchodné podmienky, na ktoré poukazoval žalobca v konaní a ktoré doložil v konaní, netvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy, za správny. V danom prípade Všeobecné obchodné podmienky boli súčasťou zmluvy, a to vzhľadom na obsah zmluvy zo dňa 05. 03. 2012, ktorá VOP uvádzala ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy a rovnako tak aj neoddeliteľnou súčasťou zmluvy zo dňa 05. 10. 2012. Je potrebné súhlasiť s odvolateľom, že spotrebiteľská zmluva nemusí byť vyhotovená ako jediný dokument, pričom zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka (a ani z iného právneho predpisu) nevyplýva, že v spotrebiteľských zmluvných vzťahoch by nebolo možné upraviť časť zmluvných podmienok v rámci Všeobecných obchodných podmienok. Z uvedeného vyplýva, že Všeobecné obchodné podmienky, Sadzobník poplatkov a Výveska úrokových sadzieb tvorili súčasť zmluvy a tieto zaväzujú žalovanú. Neobstojí ani záver súdu prvého stupňa, že v prípade týchto

dokumentov absentuje podpis zmluvných strán, a preto nemôžu tvoriť zmluvnú dokumentáciu strán sporu. Odvolací súd dodáva, že povinnosť podpisu predmetných dokumentov, akými sú napríklad Všeobecné obchodné podmienky, Sadzobník poplatkov by mala byť ustanovená zákonom, napr. zákonom o spotrebiteľských úveroch, a až následne pri absencii podpisu zmluvnej strany na takomto dokumente by bolo možné posudzovať jeho platnosť alebo neplatnosť, k čomu by bol pre súd daný zákonný podklad. Žalovaná ako klient preštudovanie dokumentácie a súhlas s ňou potvrdila podpisom v zmluve, t. j. preukázateľne sa oboznámila so zmluvnou dokumentáciou upravujúci daný zmluvný vzťah. Žalobca v zmysle čl. IV ods. 2 zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a v zmysle čl. 2 zmluvy o povolenom prečerpaní bol oprávnený za poskytovanie produktov a služieb zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov banky v platnom znení s tým, že poplatky boli účtované na farchu účtu zriadeného na základe zmluvy, ktorého sa poskytnutie služby/produktu týkalo. V tomto smere je potrebné uviesť, že na základe zmluvy a VOP treba rozlišovať povolený debet (služba povolené prečerpanie) a nepovolený debet, pričom žalovaná mala poskytnutú službu povolené prečerpanie na účte a s úrokom 19,9 % ročne tak ako to vyplývalo zo zmluvy o povolenom prečerpaní s tým, že jej platnosť bola viazaná na trvanie povoleného prečerpania. Povolené prečerpanie je úverom, ktorý dlžník čerpá naraz alebo po častiach, vo výške a termínoch podľa svojej potreby, a to do výšky poskytnutého limitu, a to nad rámec aktuálneho zostatku účtu v banke a k jeho splácaniu dochádza automaticky priebežným znižovaním záporného salda bežného účtu klienta, na ktorom sa zriadilo povolené prečerpanie, teda nie vo vopred určených mesačných splátkach. Podľa VOP čl. T účinné bod 1 od 01. 01. 2012 službu povolené prečerpanie na osobnom účte zriadi banka na osobnom účte klienta v banke v prípade konkludentného prijatia neodvolateľného návrhu klienta na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby PP bankou, resp. prípade uzatvorenia zmluvy o poskytovaní služby PP v súlade s podmienkami uvedenými v tejto časti článku III. VOP. Bod 7 čl. T VOP výšku debetného limitu a dátum jeho účinnosti banka oznámi klientovi doručením výpisu z technického systému banky, pokiaľ klient splňa, resp. v budúcnosti splní podmienky na povolenie debetného limitu. Povolené prečerpania peňažných prostriedkov na účte do výšky debetného limitu je možné najskôr v deň účinnosti denného limitu. Za povolenie/prehodnotenie debetného limitu je banka oprávnená zúčtovať si poplatky podľa sadzobníka. Bod 8 čl. T VOP banka sa zaväzuje poskytovať klientovi prostriedky do výšky debetného limitu zníženého o minimálny zostatok na účte v zmysle čl. III časti A bodu 15 VOP. Klient sa zaväzuje splácať sumu čerpaných prostriedkov spolu s úrokmi priebežne, a to kreditnými operáciami na účte, ako aj kedykoľvek v plnej výške na požiadanie banky. Klient nie je oprávnený splácať svoje záväzky alebo ich časť zmenkou alebo šekom. Bod 12 veta prvá čl. T VOP banka má právo počas trvania zmluvy kedykoľvek prehodnotiť výšku debetného limitu a následne ju zvýšiť, znížiť, resp. povolený debetný limit zrušiť v zmysle podmienok uvedených v bodoch 3, 4, 5 a 18 tejto časti článku III. VOP.

V konaní nebolo sporným, že žalobca k 02. 02. 2015 pristúpil k zníženiu limitu povoleného prečerpania na 0 eur. Zrušením povoleného prečerpania sa žalovaná dostala do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte, pričom po znížení limitu na 0 eur sa dlh žalovanej navyšoval z právneho titulu prekročenia. Sadzba úroku 28 % ročne bola platná pre nepovolené prečerpania a vyplývala z VOP čl. 3.12 účinných ku dňu zníženia limitu (k 02. 02. 2015) v spojení s Výveskou úrokových sadzieb časť „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Podľa čl. 3.12 VOP účinných od 20. 01. 2015 (č. I. 280 spisu) pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom ako aj v iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. Ustanovenia ods. 8.8 sa použijú primerane. Výšku sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ môže banka znížiť alebo zvýšiť. S nepovoleným prečerpaním, upomienkou a výzvou na jeho vyrovnanie je spojená povinnosť zaplatiť poplatok. Podľa čl. 8.8 VOP veta prvá až štvrtá, siedma až desiatu veta účinných od 20. 01. 2015 z poskytnutých peňažných prostriedkov musí klient platiť úroky. Úroky sa vypočítavajú zo sumy aktuálneho zostatku čerpanej čiastky. Výška úroku sa vypočíta podľa počtu skutočne uplynulých dní a roka v trvaní 360 dní. Úroková sadzba sa určuje ako variabilná ročná percentuálna úroková sadzba, ktorý je naviazaná na referenčnú úrokovú sadzbu „Úroková sadzba Povolené prečerpanie na účte“, a to zvlášť pre klientov v segmente obyvateľa a zvlášť pre klientov v segmente komerčné subjekty. Referenčná úroková sadzba je predmetom zverejnenia. Nová výška referenčnej úrokovej sadzby nadobúda platnosť dňom uvedeným v Zverejnení. Vyhlásená výška príslušnej referenčnej úrokovej sadzby je platná až do dňa predchádzajúceho prvému dňu platnosti novej výšky tejto sadzby

(vrátane). Úroky sa platia za obdobie kalendárneho mesiaca vždy v posledný kalendárny deň mesiaca prostredníctvom inkasa splatnej čiastky úrokov z bežného účtu klienta. Podľa Vývesky úrokových sadzieb produktov, účinné od 13. 11. 2013 (vrátane), 01. 01. 2015 (vrátane), 01. 04. 2017 (vrátane) bola výška úroku pri nepovolenom prečerpaní účtu 28% p. a. ( č. l. 299- 301 spisu).

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že žalobcovi patrí nárok aj na účtované poplatky na ľarchu účtu žalovanej ako aj na účtované úroky a dane, tak ako to vyplýva z doložených výpisov z účtu žalovanej. Z výpisov z účtu žalovanej vyplývala výška limitu prečerpania platná v tom-ktorom období s tým, že pri čerpaní do výšky tohto limitu bola úroková sadzba 19,9 % p. a. a nad uvedenú výšku sa k úrokovej sadzbe pripočítal úrok z omeškania vo výške 5 % p. a.. Navyiac podľa zmluvy o povolenom prečerpaní žalovanej boli zasielané na telefónne číslo, ktoré uviedla k zmluve o účte, informačné sms týkajúce sa limitu PP. Podľa výpisu z účtu za obdobie od 31. 01. 2015 - 27. 02. 2015 výška limitu prečerpania platná od 02. 02. 2015 bola 0 eur a zostatok na účte k 30. 01. 2015 bol 1 229,29 eura. Odvolací súd nárok žalobcu na debetný zostatok, vyčíslený ako rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami k 31. 05. 2017 vo výške 757,24 eura (68 832,53 eura - 69 589,17 eura) považoval v celom rozsahu za dôvodný a záver súdu prvej inštancie o dôvodnosti nároku vo výške 192,58 eura, ktorý mal predstavovať poplatok za vedenie účtu od februára 2015 vo výške 109,20 eura /28 x 3,90/ a rozdiel medzi debetom k 30. 01. 2015 vo výške 1 229,29 eura a kreditnými operáciami žalovanej po 30. 01. 2015 resp. po 02. 02. 2015 vo výške 1 146,91 eura, t. j. 82,38 eura, za nesprávny. Keďže súd prvej inštancie priznal žalobcovi sumu 212,83 eura, žalovaná je povinná žalobcovi zaplatiť sumu 544,41 eura, ktorá predstavuje neuhradený debetný zostatok (757,24 eura - 212,83 eura).

11. Odvolací súd považoval za dôvodný nárok žalobcu na zaplatenie aj úroku 28 % ročne zo sumy 757,24 eura od 01. 06. 2017 do zaplatenia. V tomto smere súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnemu záveru, že absencia informovania žalovanej o výške úrokovej sadzby prekročenia mala za následok jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť s poukazom na § 11 zákona č. 129/2010 Z. z.. Odvolací súd uvádza, že na prekročenie sa použijú ustanovenia výslovne uvedené v § 1 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z. z., medzi ktorým nie je uvedený v § 9 ods. 1, ktorý upravuje písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj § 9 ods. 2, ktorý upravuje osobitné náležitosti, a preto záver súdu prvej inštancie o tom, že absencia informovania žalovanej o výške úrokovej sadzby prekročenia malo za následok jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť, neobstoí. Z uvedených ustanovení možno usudzovať, že poskytnutie prekročenia nie je viazané na existenciu písomnej formy čomu zodpovedá aj definícia automaticky prijatého plnenia. V danom prípade zmluva o účte pre prípad prekročenia nemusela obsahovať ako obligatórnu náležitosť údaje § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. s tým, že podľa § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. postačovalo, aby žalobca ako veriteľ informoval žalovanú ako spotrebiteľa na trvalom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca si túto informačnú povinnosť, ktorou zákon podmieňuje možnosť uplatnenia úroku z prekročenia, splnil tým, že zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne vývesky ale i historické. Odvolací súd nárok žalobcu na zaplatenie zmluvne dohodnutého debetného úroku za podmienok, na akých sa na jeho platení vo VOP so žalovanou dohodol, považoval v celom rozsahu za dôvodný, pričom spôsob určenia výšky úrokovej sadzby bol stranami sporu dohodnutý v čl. 3.12 VOP účinných od 20. 01. 2015 tak, že po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“. V prejednávanej veci bolo nepovolené prečerpanie sankcionované úrokovou sadzbou 28 %, a preto žalobcovi patrí nárok na úrok vo výške 28 % zo sumy 757,24 eura od 01. 05. 2017 do zaplatenia.

12. V kontexte vyššie uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie debetného zostatku v zostávajúcej výške 544,41 eura a úroku 28 % ročne zo sumy 757,24 eura od 01. 05. 2017 do zaplatenia. Odvolací súd preto rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 13Csp/155/2017 - 358 zo dňa 03. 12. 2019 v napadnutej zamietajúcej časti podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 544,41 eura spolu s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 757,24 eura od 01. 06. 2017 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (§ 232 ods. 3 veta prvá CSP).

13. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

14. Podľa § 396 ods. 2 CSP, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

15. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal proti žalovanej nárok na náhradu prvoinštančného konania v rozsahu 100 %. V rámci odvolacieho konania mal žalobca takisto plný úspech, a preto mu odvolací súd priznal proti žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

18. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).